Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktor

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o. s. v. adresseres **„Stjernen" Dannebrog, Nebraska.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registreret Breve.

„Stjernen" er det billigste danske Blad i Amerika; koster blot $1.25 om Aaret, men sendes vel at mærke kun mod Forudsbetaling. 3 Uger efter Forfaldstiden stanses Forsendelsen, og man har da at abonnere paany, hvis man fremdeles ønsker Bladet.

Til Klubber paa fem Abonnenter sendes „Stjernen" et Aar for $5.00, eller blot $1.00 hver.

Folk, som ønsker at gjøre sig bekjendt med „Stjernen", vil paa Forlangende faa Bladet frit tilsendt i 3 Uger, og ved Indsendelsen af 15 Cents i Stamps, i 8 Uger. Ved Udløbet af denne Tid stanses Forsendelsen om ikke bestilt paany.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

N. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.

Rejsende Agent: Chr. Michelsen fra Cheyenne, Wyo.

Ch. Robt. Christensen Greenwood, Cass Co., Nebr.

H. F. Hansen, Hampton, Nebr.

N. Jensen 56 Warren St., Bridgeport, Conn.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.

Chr. Johnson, Minden, Nebr.

N. Christensen, Clarkson, Kansas.

O. C. Rodby, Deerfield, Dane Co., Wis.

P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.

Eril Knudsen, Davey, Lancaster Co. Neb.

A. M. Bager, Akron, Colo.

Fotograf C. C. Smith, North Hamhill, Ore.

Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Nebr.

Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.

A. P. Johnsen, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Martus Erickſen, Easton, Fresno Co., California.

J. T. P. Smidt, Cozad, Nebr.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Andet Steds i Bladet findes en Meddelelse om Oprettelsen af Loge No. 68 af „Dansk Brodersamfund." Det bliver den 8de ny Loge i Løbet af 4 Maaneder. Det kan man kalde Fremgang og en Virkeliggjørelse af den Vækst vi i sin Tid spaaede vilde blive et selvfølgeligt Resultat af den vellykkede Konvention i Omaha.

Af et Brev, vi nylig modtog fra Christian Michelsen, fremgaar, at han forrige Torsdag holdt Foredrag i San Francisco for et stort Publikum; den 20de talte han i Mount Eden og 24de i Oakland. Følgende Aften skulde han tale i Portland, Ore. Og oppe paa den Egn er der mange andre Kredse, han agter at besøge; han har denne Gang flere Indbydelser end nogen Sinde før. Michelsen vil være i Spokane 10. og 11. Juni og i Rock Springs, Wyo., 17. og 18. Derfra kommer han ned til Nebraska. Landsmænd i Nebraska, som interesserer sig for at høre ham, bedes at arrangere Møder straks og meddele „Stjernen"s Redaktør. Vi skal da tilskrive Michelsen og faa Datoen fastsat. Men hvad der gjøres maa ske straks, for at vi kan have Tid til at korrespondere og Michelsen kan ordne sin Rejseplan derefter. De, som ønsker Michelsen at komme, har blot at sikre sig Lokale; der er ellers ingen Udgifter, kun at Foredragsholderen ved Møder optager en Kollektion, og det staar enhver frit for, om han vil yde eller ikke.

I Tilslutning til, hvad Højskolelærer Th. J. Thomsen i Ashland, Mich., skriver om Aanden og Tonen i de Foredrag, som Overretssagfører Staal fra Danmark, for Tiden holder i de danske Kredse paa sin Rejse herovre, skal vi sige, at vi ogsaa fra andre Hold har modtaget saa anerkjendende Udtalelser om Hr. Staal, at vi virkelig tror, det vilde gjøre os Danske her i Nebraska godt at høre hvad han har at fortælle om de europæiske Landes Kultur, og da han hver Sommer i de sidste 16 Aar har besøgt et af de europæiske Lande, maa han have adskilligt af stor Interesse at fortælle, og hvad der er det bedste: han har Evnen til at meddele det erfarede til andre. Staal kommer jo snart igjennem Nebraska, og de, som agter at indbyde ham, vil derfor snarest muligt tilskrive Thomas J. Thomsen, Ashland High-School, Grant Sta., Newaygo Co., Mich., som velvilligt vil tage imod Indbydelserne.

Et giftigt Slangebid er næppe mere farligt end Skröflegiften i Blodet. Ayers Sarsaparilla renser den livgivende Vædske, uddriver alle giftige Substänser og yder Livs-, Styrke- og Sundhedselementerne.

H. C. Andersen-Monumentet.

For ca. et Aar siden rettede vi til dette Blads ærede Læsere en venlig Anmodning om efter bedste Evne og Vilje at støtte med en Skjærv de prisværdige Anstrængelser, der af Landsmænd paa andre Egne udfoldes, for at der i det mægtige og prægtige Pulscenter for den nye Verden kan blive reist et Mærke, som tydeligt kan vidne om, at vi Danske i Amerika, om end vidt adsplittede og indpodede i det store amerikanske Samfund, som sig bør være, endnu befjæles af en berettiget national Følelse og føle os indbyrdes knyttede ved alle vort Hjemlands fælles rige Minder.

Vi har senere gjentagende stillet den samme Opfordring og hævdet, at vi Danske her i Nebraska vilde for alle kommende Tider ikke kunne skue paa den Statue af Æventyrrigets Konge, H. C. Andersen, som vil blive reist i Chicago, uden med en vis Følelse af Selvbebrejdelse, naa vi havde undladt at yde vort Bidrag dertil.

For faa Maaneder siden bragte vi Læseren et Billede af Statuen, som den Gang var færdig fra Billedhugger Johannes Gelerts Haand og rede til at støbes i Bronce, naar de nødvendige Midler vilde være indsamlet. Vi oplyste, at der kun var samlet $4,000 og der endnu manglede $6,000 til at realisere dette Hædersmærke til Ære for vort elskede gamle Moderland, for vor store Digters Minde og for os selv, hans taknemlige Landsmænd. Samtidig oplyste vi, hvilken rosværdig patriotisk Offervillighed Landsmænd andre Steder havde lagt for Dagen og rettede sluttelig en Opfordring til vore Venner særlig i den lokale Kreds til at støtte, tale for og arbejde for Sagen.

Men vore Opraab og vor Agitation bar ingen Frugt.

Men det glæder os i Dag at kunne meddele, at Danas-Minde Loge No. 54 af Dansk Brodersamfund, hvis Aand, tro imod sit Navn, omslutter med Varme de ædle og herlige Perler i vor nationale Mindekrans, har i Følge en af Monument-Foreningen udsendt Opfordring bidraget $15.00 ud af sin Kasse. Da man i Logen havde Følelsen af at mange Landsmænd her paa Egnen vilde, naar alt kommer til alt, nødig lade Lejligheden til Lod og Del i dette nationale Æreværk gaa ubenyttet hen, naar Sagen ret betragtes, saa besluttede man at nedsætte en Komite paa tre Medlemmer til at modtage videre Bidrag til Fondet og af al Magt tale og virke for Sagen.

Denne Komite bestaar af Peter Ebbeson, A. A. Jensen og Hans Appel, Dannebrog, Nebr.

Kom nu Landsmænd, I, som nære Kjærlighed til vort gamle Danmark med dets rige Minder og stolte Navne, — alle I, der som Børn har glædet, og nu med Eders Børn glæder Eder over H. C. Andersens dejlige Æventyr — kom og hjælp os at vise, at det store danske Element i Howard County endnu staar ved sin Farve og agter at have en forholdsvis Andel i det Monument, der paaa en hædret Plads Side om Side med andre Landes Stormænd skal staa som en Borgen for, at ogsaa det lille Danmark har sine store Mænd at opvise.

Ethvert Bidrag, stort eller lille, vil paa Monuments-Foreningens Vegne modtages med Tak af ovennævnte Komite, og Navnene og Bidragene vil blive offenliggjorte i „Stjernen".

Brev fra Verdensudstillingen.

(Fra vor specielle Korrespondent.)

Jackson Park, Chicago, U. S. A., den 29. Maj, 1893.

Det var gaaet op og ned med Udstillingens fjerde Uge, særlig hvad Vejret betræffer. I Gaar flottede man sig med en Straahat, men i Dag maa man ty til Sælskindshuen. Jeg vil give Tilrejsende det Raad, at udstyre sig med uldent Undertøj, thi Temperaturen er forfærdelig lunefuld, somme Tider stiger eller synker den pludselig uden forudgaaende Varsel 40 Grader.

Nu staar vi ved Begyndelsen af Udstillingens anden Maaned, og uagtet der er udrettet storartede Gjerninger siden dens Begyndelse, er der dog endnu saa meget tilbage — ak ja, der mangler endnu saa meget, som slet ikke er paabegyndt, at de besøgende, især de, som kommer langvejs fra, tænker ved sig selv, at de betaler „sin Fløjte temmelig dyr." Der hengaar ikke en Uge, uden der er Splid, hvor der burde herske Harmoni, og Opsættelse, hvor der burde være hurtig og bestemt Handling; ja, naar jeg skal rykke ud med Sandheden, er Naturen det eneste, hvorom jeg tør sige, at den er færdig, thi med Solskinnets og Regnets Komme har Træerne iført sig sin Løvkappe, Blomsterne udspringe og dufte sda sødeligt og Bustene knoppes. Man kan lige saa godt gaa til Bekjendelse og indrømme, at „den hvide By" er to Maaneder bag efter den reglementerede Tid, og alene hurtigt vedvarende haardt Arbejde vil indhri den Fiasko, som allerede er lavet. Den Energi, som Bestyrelsen udviste inden 1ste Maj for at faa alting færdigt, synes at have svigtet den, og siden har alting gaaet med Ligegyldighed og Sløvhed. Baagn op, Kommissærer, og indfri de af Eder givne Løfter, og vis Verden at der kan udrettes meget paa en kort Tid.

Det er kommet os for Ore, at den højværdige Kommissær for Avertisementsdepartementet, Major Moses P. Hardy, holdt en Tale for Presseforeningen sidste Uge. Og maaske der ikke er mange, som er fortrolig med den Sandhed, at nævnte Moses har en temmelig daarlig Udsigt til at føre sin udkaarede Hær gjennem Ørkenen til det forjættede Land. Ja, han kan prise sig salig, hvis han selv faar et Glimt deraf. Hans egenmægtige tyrranniske Optræden og hans uforskammede Behandling af de Aviser, som ikke træffer at være i hans Kridthus, har bevæget hans Foresatte til at tage hans Afskedigelse under Overvejelse og sætte en Aaron i hans Sted. En hvilkensomhelst Forandring i dette Departement vilde være velgjørende og kjærkommen for de fleste.

Arbejdet med Opstillelsen og Anbringelsen af Udstillingsgjenstandene i de forskjellige Afdelinger skrider fremad, men oh, hvor langsomt. Mange af de for Udstillingen bestemte Ting er endnu ikke paa Udstillingsgrunden, — ja, der er saagar nogle af dem, der endnu ikke er fabrikeret. Og ihvorvel det ikke kan nægtes, at man ved et Besøg derude faar god Værdi for den halve Dollar, man betaler, saa er det dog saaledes, at de, som kommer langvejs fra, ikke har Raad til at vente indtil Juli (havde jeg nær sagt), men maaske August vil være nærmere Sandheden, for at se det, som skulde og burde være færdigt nu.

Idet man streifer igjennem Transportbygningen, føler man sig slaaet af den grundige og solide Maade, hvorpaa vore Naboer hinsides de store Søer udføre sin Ting. Man ser her et helt Tog af vestibulerede Jernbanevogne, bygget af Mahognitræ og indvendig udstyret med alle Nutidens Rekvisiter for en Jernbanevogn. Dette Tog med hele sin Pragt og Solidaritet er dog ikke prægtigere eller solidere, end de, som bruges til Hverdag paa Canada Pacific-Banen, der gjennemkrydser et Landskab uhyre rigt paa Naturens Gaver, hvilket man videre finder Bekræftelse paa i Landbrugs- og Havedyrknings-Afdelingerne.

Vore Mødre, Hustruer og Døtre præsentere en nydelig Fremvisning af deres Haandarbejde i den Bygning, som specielt er opført til deres Afbenyttelse. Alle Kunsterne, baade de praktiske og de dekorative, fremstilles her, udarbejdede af kunstfærdige Fingre og opfindsomme Hjerner.

Mens jeg taler om Kvinder, kommer jeg i Tanker om det Besøg, som Kongevæsnet vil have aflagt os, inden dette Brev kommer i den ærede Læsers Haand. Det er Prinsesse Eulalia fra Spanien. Hvor gjerne vilde vi ikke være i hendes Plads, selv blot for en kort Tid. Amerikanerne gjør overdreven stor Stads af hende, Regjeringen, eller de Byer, hvorigjennem hun passerer, betaler alle hendes Udgifter blot for at faa et Smil fra hendes naadige Ansigt. Der vil blive arrangeret en Uendelighed af Fester til hendes Ære, mens hun opholder sig her.

Tyskland har nu indviet og aabnet sin Afdeling. Gjennem den kejserlige Kommissær Herr Wermuth, blev der i Anledningen udstedt en Mangfoldighed af Invitationer og alle, som kom, var meget velkommen. Blandt de inviterede Gjæster var ogsaa hans Højhed, Hertugen af Veragua, som paa egne Vegne holdt en lille „Reception". Tysklands prægtige Bygning har kostet $150,000, og alt Materialet, som er anvendt paa dens Opførelse er hidført fra den anden Side den store Rendesten. Vaterlandet har ogsaa en meget fuldstændig Udstilling i Landbrugsdepartementet.

Det er haardt at tro, at Paris virkelig er ført frem for vor Dør, men dog faar man Følelsen heraf, naar man aflægger et Besøg i den franske Bygning, hvor man skuer saa megen Finhed, Ynde og Herlighed.

Med 1200 Stemmer forenet i en Sang holdt Prof. Tomlins Takt Lørdags Aftes med Lyden af de brusende elektriske Springvande. Det er en sand Nydelse at beskue disse mangefarvede Vande, der som ved et Trylleri boble og danse frem. Og naar man dertil føjer en ved Aftenstid harmonisk sungen Sang fra et Korps paa tolv hundrede Stemmer — ja, saa maa man se og høre for fuldt ud at fatte en saa storartet Nydelse.

* * *

I Gaar var det Arbejdernes første Dag paa Udstillingen. Bestyrelsens Beslutning om at aabne Udstillingen om Søndagen trods Onkel Sams skindhellige Grimaser var nemlig traadt i praktisk Anvendelse for første Gang. Og Onkel Sam furmulede i Londom.

Der kom de unge og gamle, de forslidte og krumryggede, med de livlige og kvikke efter Ugens Slid. Nu var deres Sind befriet for Dagens Sorg og Byrde, de nød i dybe Drag den aandsløftende Musik og frydende sine Øjne ved „den hvide By"s kunstneriske Herligheder, og under Haanden forædledes deres Aand ved Studiet af Geniets og Industriens Værker. Hvor de myldrede ind! Sabbatssolen var kun to Timer gammel, da Strømmens Fortrop begyndte at flyde ind igjennem Indgangen. Gjennem hele Formiddagen og den udslagne Eftermiddag strømmede Menneskemassen ind, og Kl. 4 var der 100,000 Mennesker inde i Jackson Park. Dog var de fleste af Staternes Bygninger lukkede, der var ingen anden Udvej for Kommissærerne at gjøre, da paagjældende Statslegislaturer havde saaledes befalet. Men Forsamlingen spildte næppe en Ærgrelsens Tanke herpaa — der var jo saa meget andet at se. Søndagsaabningen er en Velgjerning for den arbejdende Klasse, der her fandt noget bedre at nære sin Aand paa end et Værtshus' Atmosfære, en Spadseretur henad en tom Gade, eller ligge hjemme paa en Lounge.

Til „Stjernen"

Overretssagfører E. Staal

har nu i en Uges Tid opholdt sig paa Ashland Højskole, og vi har haft megen Fornøjelse af ham. Han bringer saadan en frisk Luftning med sig derhjemme fra, og det er netop hvad vi trænger til, vi danske herovre. Det kan vist ikke nægtes at Luften undertiden bliver lidt klummert omkring os. Det er ofte vanskeligt for de stærke fri Aandsstrømninger at bane sig Vej ud til de Afkroge i Skov og paa Præirie, hvor vi boer. Men naar der saa kommer saadan en Trækfugl herover som E. Staal, da maa vi se at faa ham at høre; gjør vi ikke det, er det virkelig vor Fejl.

Der er en Lune og et fundt dansk Humør over Staals Foredrag, som rigtig harmonerer med vor danske Natur og gjør os godt. Han forstaar at holde Forsamlingen i Aande. Naar han sender sine livfulde Vittigheder ud i Form af flydende velvalgte Ord, saa maa man le, og man faar sine Lunger rystet paa saadan en sund og behagelig Maade.

Samtidig med klinger der en dyb alvorlig Undertone gjennem Staals Foredrag.

Han forstaar paa en gribende Maade at skildre det irske Folks nedværdigende Kaar. Interessant er det at høre ham fortælle om sin Fart paa Cycle gjennem Frankrig. Hans Skildring af det tyske Folks Kongetroskab, dets Ærbødighed for Uniformer, af det slade aandsforladte tyske Studenterliv og den tyske Bondestands lave aandelige Standpunkt, er næsten baade til at le og græde over. Man maa more sig over den vittige Form Staal undertiden iklæder sit Foredrag, men samtidig med fyldes man af Harme over det System, der binder den mægtige tyske Aand, som jo virkelig til sine Tider har frembragt Storværker. Man fyldes af Begejstring til Kamp for Aandsfrihedens hellige Sag, og man bliver i det hele taget saa vel tilpas efter at have hørt et Foredrag af Hr. Staal.

Han ynder at minde os om vort eget lille Folk og Fædreland derovre bag Havet og gjøre os opmærksom paa de Fremskridt og den Udvikling, der er foregaaet i Danmark i de sidste 20@30 Aar. Det er et storslaaet Arbejde, der er gjort, saa selv en dansk Amerikaner maa fyldes med Stolthed og Selvfølelse ved at høre derom. Betegnende for den moderne Udvikling paa det praktiske Livs Omraade derhjemme er Andelsvæsenet. Rundt omkring paa Landet hæver de taarnhøje Mejeriskorstene sig og taler højt om den Sag. Og forbaufende Fremskridt er sket paa Agerbrugets og Kvægavlens Omraade.

Aandslivets Udvikling er ogsaa enestaaende; der gror op derhjemme en intelligent, oplyst og vaagen Ungdom, og den danske Bondestand, fortæller Staal, staar i Oplysning langt over saa godt som andre Landes Bondestand, hvor han har rejst.

Staal agter at opholde sig en 2@3 Uger i Chicago (den første Del af Juni). Derefter vil han gjøre en lille Sviptur op i Wisconsin. Saa vil han paa Farten mod Vest, gjennem Iowa, Nebraska Kansas og maaske helt ud til Pacific-Kysten. Paa Hjemturen derude fra, agter han at rejse med Northern-Pacific Banen.

Det er endnu tidsnok at indbyde Hr. Staal til at holde Foredrag, om flere ønsker at høre ham.

Thomas J. Thomsen,
Ashland High-School, Grant Station, Mich.

Paa den lange Rejse.

Af Christian Michelsen.

San Francisco, Calif., 24. Maj, 1893.

Atter er jeg ude for at forkynde Ordet; men er endnu ikke færdig med at arrangere Møder. Det er en Erfaring, der har det tilfælles med mange andre Oplevelser, at snart er man oppe og snart nede. Just som jeg faar en broderlig Omfavnelse fra en, saa i næste Øjeblik kommer der Brev, hvis Indhold er ensbetydende med et Slag i Ansigtet.

En skriver: „Der er ingen her, som bryder sig om at høre dig, du er jo Fritænker, etc." En anden meddeler mig: „Farmerne her paa Egnen var meget skuffet ved at høre dig sidste Sommer, du havde jo averteret, at du vilde tale om Landproblemet, og saa hørte de ikke et eneste Ord, hverken om at drive Jorden eller om Kvægavl." Fra et andet Sted faar jeg slet intet Svar.

I de 12 Aar, jeg har boet her ved Stillehavskysten, har jeg modtaget henved 2000 Breve fra Landsmænd indeholdende alle mulige Slags Spørgsmaal, som f.Eks: hvad koster Land, hvad koster Tømmer, hvad koster Køer, Heste og Svin, hvordan er Klimaet, er der Sejlads til Eders By. En spurgte mig en Gang, hvor dybt Havet var 100 Favne fra Land. „Kan du skaffe os Arbejde," spørger atter en anden osv. i det uendelige.

Naar jeg modtager Breve, hvori man ikke ligefrem har skjældt mig ud for en „Æsel" og lign., før den Slags faar jeg ogsaa; har jeg besvaret hvert et! Jeg har brugt mine Aftener, mine Søndage og omtrent al min Fritid i mine Landsmænds Tjeneste i mange Aar; ikke desto mindre kommer Gjengjældelsen stundom ind paa en mindre venlig Maade, særlig fra mine kristne Venner, som lægge mig alle mulige Hindringer i vejen. Men jeg kommer ligefuldt! Naar jeg tænker paa salig Morten Luther, der sagde: jeg gaar til Worms, om der end er saa mange Djævle, som Tagsten paa Husene; saa føler jeg inspireret.

I et af de sidste Breve, som jeg har modtaget, fortælles jeg, at i S. Dakota gaar det Rygte i republikanske Blade, at jeg modtog $200 af Folkepartiets Central Com. som Betaling for mine Møder sidste Efteraar. Af Dr. Petermann, som var Chairman for Statens Cent. Com. fik jeg $25 til Hjælp til mine Rejseudgifter. Dersom han virkelig havde givet mig $200, fordi jeg afholdt 30 Møder og i den Tid led rædsomt i det kolde Vejr, hvad saa? han havde da kun gjort Ret imod mig. Men Folkepartiet var ubemidlet og gjorde udentvivl det bedste det formaaede for at bære den gode Sags Udgifter; saa jeg klagede ikke. Kun bedrøver det mig, at jeg nu og da skal være Løgnerens og Bagvaskerens Skive. At rejse omkring og holde Møder stundom 500 Mile mellem 2 Steder, kan enhver vel begribe er ingen let ejheller billig Sag. De fleste, som prøve det, sætte mange Penge til. Jeg ved, at min Gjerning for mine Landsmænd har været og er et Offer saa stort, at undertiden synes jeg, som om jeg skulde segne under Byrden; og havde det ikke været for min ædle, selvopofrende, menneskekjærlige Hustru, der idelig opmuntrer mig i min Kamp, saa havde jeg vist tabt Modet for længe siden.

Nu har jeg slidt ved mit Haandværk igjen siden jeg kom hjem fra min sidste Foredragsrejse, og saa har mine 2 Sønner. Vi har samlet Penge sammen ved haardt Arbejde; medens Familjen fra nu af, saa længe jeg er borte, ikke alene skal savne min Nærværelse; men savne de Penge, jeg bærer bort fra Hjemmet; og saa er der endda dem, der har Frækhed nok til at tale om den store Understøttelse, jeg fik, naar jeg saa godt som ingen fik.

Men det var den mørke Side af Sagen. Den har Guderne være lovet ogsaa sin lyse. Den Glæde, jeg føler, hver Gang jeg har Lejlighed til at tale til en Forsamling om de Principer, som jeg ved vil lede Menneskene fremad og opad er mere end Guld. Jeg har mødt mange Venner, hvis Kjærlighed vil følge min Sjæl længe efter mit Legeme er slidt op i Sandhedens Tjeneste. Her og der modtager man mig ved Ankomsten og gjør mig min Byrde saa let som muligt. Fra mange Steder faar jeg Anmodninger om at komme, førend jeg faar Tid til at spørge, om de vil aabne deres Døre for mig.

Der findes Folk, hvis højeste og eneste Glæde er at samles til Æde- og Drikkegilder; men saa er der ogsaa mange, som ønske at føde Sjælen; mange, der har Sans for mere end at tilfredsstille Smagen; idet deres Hjerter slaa med [illegible] og Sympathi for en lidende Verden [illegible]

Jeg ved, at Menneskene ere [illegible] men jeg ved ogsaa, at der er mange [illegible] elske Sandheden for Sandhedens [illegible] Skyld. Alt, hvad der mangler [illegible] er: at den skal have en Lejlighed [illegible] udvikle det gode, det ædle og gudd[illegible] lige, som slumrer i dens Bryst.

Forrige Sommer tilbød Adventi[illegible] i S. Dakota mig deres Kirke et [illegible] da Skolen ikke kunde rumme Tilhø[illegible] Nys fik jeg en Invitation fra en [illegible] risk Menighed i Wisconsin om at [illegible] og bruge dens Kirke.

Tak! I frisindede Mænd og Kv[illegible] der er saa tolerante, fordragelig[illegible] sandhedselskende, at I give mig [illegible] hed til at tale!

Nekrolog.

I Kartofte ved Saksskjøbing, Lo[illegible] Danmark, døde Fredagen den 12te [illegible] 1893, en udpræget Repræsentant f[illegible] kraftig gammel dansk Slægt, hvis [illegible] lemmer er særlig talrige paa Østlo[illegible] Det var forhenværende Skovfoged [illegible] Hardenberg Grevskab, Rasmus [illegible] der gammel og mæt af Dage e[illegible] langt Livs Virksomhed sagde Fa[illegible] Verden. Afdøde fejrede den fø[illegible] gust i Fjor sin 85aarige Fødselsda[illegible] endskjønt hans legemlige Helbred [illegible] tede en Del i de senere Aar var [illegible] indtil det sidste fuldstændigt aan[illegible] og kunde med Iver i Erindringen [illegible] nemleve sin Ungdoms og Mandeda[illegible] vægede Dage, lige som han, der [illegible] stor Venstrepolitiker, kunde [illegible] med en Nidkjærhed og Fyad, der [illegible] mange yngre i Skyggen.

Den Ebbesenske Familje paa [illegible] er en Gren fra de gamle Jyder[illegible] hvor Navnet har historisk Klang. [illegible] ne Gren udvandrede til Lolland [illegible] halvandet Aarhundrede tilbage. [illegible] mus Ebbe blev født 1ste August, [illegible] paa Frostrupgaarden, som hans [illegible] der ligeledes hed Rasmus Ebbe, [illegible] denlig havde i Fæste af Herskabet [illegible] Hardenberg. Han var samtidig [illegible] foged over Frostrupskoven. [illegible] Ebbe var den syvende blandt ni S[illegible] de — 5 Drenge og 4 Piger. H[illegible] tede sig 21de September, 1831, m[illegible] gen Johanne Rasmusdatter, og [illegible] otte Børn — 6 Drenge og 2 [illegible] hvoraf kun de tre ældste Brødre [illegible] ver Forældrene, nemlig Rasmus E[illegible] i Dannebrog, Nebr., (Fader til [illegible] Blads Udgiver), Hans Ebbesen, [illegible] Lolland, og J. Rasmussen E[illegible] Lidstrup, Falster. Den nu afdøde [illegible] mus Ebbe var Skovfoged i 46 Aa[illegible] Hardenberg; den 21. September, [illegible] fejrede han og hans trofaste H[illegible] Guldbryllup. Hun døde 31. Dec., [illegible] i en Alder af 85 Aar, altsaa som[illegible] der som hende s nu afdøde Ægtefæl[illegible] naaede.

Hvil fredeligt i Gravens Borgen,
Du en Gang stærke Mand i Taa[illegible]
Indtil den sidste Paaskemorgen
Du Sted blandt den hvide skal [illegible]

SKANDINAVISK

Ekskursioner

til Sverig, Norge og Danmark [illegible] fatte Priser med American, Gu[illegible] Hvide Stjene-Linje samt andre [illegible] og tyske Linjer, som gjør Rejsen [illegible] lanten paa paa lidt over 5 Dage [illegible] gaa 2 Gange om Ugen, men [illegible] de hurtigstgaaende Dampere af [illegible] transatlantiske Linjer, som vort P[illegible] udviser, hvilket tilsendes enhver [illegible] A. Mortensen & Co., skandinavi[illegible] grantkontor, 140 E. Kinzie St., C[illegible]

Bucklens Arnica Salve.

Er den bedste Salve mod Saar, [illegible] stuvelser, gamle Saar, Surden, [illegible] ken Hud, Frostskade, Ulsfrø, [illegible] Ligtorne og Udslet. Den kurer [illegible] morrhoider eller ingen Betaling [illegible] ranteres at give fuldkommen Tilf[illegible] stillelse eller Pengene gives t[illegible] Pris 25 Cts. Æsken.

Forhandles af Apotheker Sjø[illegible]

Til Skatteydere.

Herved bekjendtgjøres, at County [illegible] samles som „Board of Equalization" [illegible] ni og følgende Dage. Følgende Da[illegible] ansat for Behandling af Assessem[illegible] Howard Conntys forskjellige Precin[illegible]

14 Juni, Dannebrog; 15 Juni, Kow[illegible] 16 Juni, Kelso; 17 Juni, Danneb[illegible] Fairdale; 19 Juni, Cotesfield; 20 Ju[illegible] gan og Spring Creek; 21 Juni, [illegible] ley og Cleveland; 22 Juni, St. Libo[illegible] Warsaw; 23 Juni, St. Paul.

Assessorerne anmodes om at indb[illegible] hos Kommissærerne, hvor paa det Tid[illegible] Assessementet i hans Precinct kommer [illegible] der Behandling. Skatteydere, som [illegible] have nogen Klage at fremføre, opfor[illegible] at give Møde paa samme Tid.

Efter Ordre fra Kommissærerne,
C. B. Svoboda, Co. [illegible]

Send efter gratis Prøvenum[illegible] „Stjernen".